

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM • 2008. ÁPRILIS

KÖLTÉSZET NAPJA

a Táborhegyi Népházban

Közreműködnek az
Erdőalja úti Iskola
versmondó diákjai
és

Huzella Péter

zeneszerző, gitárművész

**április 11-én, pénteken
16.30 órakor**

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

KEDVENC VERSEIM

A költészet kedvelői találkoznak
a Táborhegyi Népházban

**április 10-én, csütörtökön
18.00 órakor**

Mindenki hozza magával kedvenc magyar
költőjétől kedvenc versét. Sajtó örömmükre
felolvasunk és beszélgetünk
a Költészet Napjának előestéjén.

**Az Óhegy Egyesület
Környezet Munkacsoportjának
következő találkozója
április 8-án,
18 órakor lesz,
a Táborhegyi Népházban.**

A munkacsoport nyitott, mindenki jöhet.

Az is, aki észrevételeivel, szakmai
felkészültségével, vagy épp segítő-
készségével kíván részt venni a probléma-
feltáró, egyeztető, célmeghatározó,
feladatmegosztó megbeszéléseken.

Ugye, nem kell külön meghívó?

**Amikor befizetett adójának 1%-a
fölött rendelkezik, kérjük jelölje meg:**

Kedvezményezett neve:

**Óbuda-Hegyvidékiek
Egyesülete**

Adószáma:

18088476-1-41

A kapott összeg a környezetünk
ápolásával kapcsolatos
költségek fedezésére,
és a számítógépes oktatás tárgyi
eszközeinek fenntartására használjuk.

KIKELET RETRO BULI

**Zenés-táncos rendezvény,
a Táborhegyi Népházban**

(1037 Bp., Toronya u. 33.)

április 12., szombat 19.00

A 60-as, 70-es, 80-as évek zenéi!

A zenét Sugár Gyuri szolgáltatja!

A nosztalgia jegyében a merészebb résztvevőket korabeli öltözékben várjuk!
Jegyek a helyszínen válthatók 1000 Ft-os áron.

Film készült Márai Sándor: Eszter hagyatéka című kisregényéből

Az alkotók és a színészek izgalommal
várják a hamarosan bemutatásra kerülő film
kritikai és nézői visszhangját.

Felkerestük két hegyi lakótársunkat,
Sípos Józsefet, a film rendezőjét,
valamint Udvaros Dorottyát,
a regény egyik jelentős nőalakjának
megformálóját,

és néhány kérdést intéztünk hozzájuk
a filmmel kapcsolatban.

(Riport a 2. oldalon)

Vasárnapi ebéd

április 13-án, 13.30-kor

Szakács:

Raffinger Éva

Menü:

Tandori csirke, rizssaláta

Jegyek csak elővételben kaphatók
700 Ft-ért a Népházban, vagy az Erdőalja
úti és Domoszlók útjai ABC-ben, péntekig.

Ajándék:

Raffi szülinapi tortája

Kiállítás nyílik a Népházban

Konrád Éva

grafikus munkáiból

**április 18-án, pénteken,
18 órakor.**

A kiállítást megnyitja:

Etelközi Péter

A kiállítás megtekinthető
május 2-ig.

(1037 Bp., Toronya u. 33. tel.: 430 1326)

Mindenkit szeretettel vár az Egyesület Vezetősége

Eszter hagyatéka – filmvásznon

Film készült Márai Sándor: *Eszter hagyatéka* című kisregényéből. Az alkotók és a színészek izgalommal várják a bamarosan bemutatásra kerülő film kritikai és nézői visszhangját. Felkerestük két hegyi lakótársunkat, Sipos Józsefet, a film rendezőjét, valamint Udvaros Dorottya, a regény egyik jelentős nőalakjának megformálóját, és néhány kérdést intéztünk hozzájuk a filmmel kapcsolatban.

Sipos József

– Amikor elhatározta, hogy Márai művet fog megfilmesíteni, miért éppen ezt a művet választotta?

– Először hat éve olvastam a regényt, amikor a kutyánk, Báró még kölyökkutya volt. Egyszer a könyv számára elérhető magasságban maradt, és ő a borítóját alaposan megrágcáslta. Ez volt az első jel...

– Mi volt a célja a kisregény filmadaptációjának elkészítésével?

– Egyrésztől főhajtás Márai Sándor, e nagyszerű magyar író előtt, aki sajnos már nem érthette meg azt a politikai változást Magyarországon, amit olyan nagyon várt és remélt. Másrésztől szeretném bebizonyítani a nézőknek, hogy igenis változatlanul fontosak mai rohanó világunkban az emberi érzések: az Eszter hagyatéka egy film a szeretetről, a szerelemről, az életéről.

– Hány napig tartott a forgatás és az utómunkák?

– A forgatás – játékfilm esetében szokatlanul rövid ideig – csupán 35 napig tartott egy csodálatos balatonfelvidéki villában. Úgy érzem, a filmmel nemcsak egy remek irodalmi alkotás

filmes adaptációját sikerült elkészíteni, hanem a gyönyörű balatoni vidéket is sikerült megörökítenünk.

Az utómunkák persze már sokkal több időt vettek igénybe, igyekeztünk alapos munkát végezni...

– Mennyire elégedett az eredménnyel?

– Talán nem hat beképzeltségnek, de saját gyermekemként szeretem ezt a filmet, amely az első játékfilmem. A alkotó mindig a tökéletes változat megvalósítására törekszik az utómunkák során, aztán egyszer eljön az a pont, amikor elhangzik: kész. Ezt a változatot láthatják majd a nézők a mozikban – remélem, minél többben – az április 17-i bemutatót követően.

Udvaros Dorottya

– Mikor olvasta először a kisregényt?

– Ó, az már nagyon régen volt, nem is emlékszem...

– Mit gondolt a forgatókönyv elolvasásakor?

– Azt, hogy hatalmas munka és feladat lesz egy ilyen könyvet megfilmesíteni. Nagyon-nagyon gazdag volt a forgatókönyv. Fel is merült bennem, vajon lesz-e elég időnk és forgatási napunk, hogy olyan gazdagsággal tölthessük meg a jeleneteket, mint ahogyan az a forgatókönyvben szerepel.

– Miért mondott igent Olga szerepére, és mit tartott érdekesen kibívónak a feladatban?

– Számomra egyértelműen pozitív figura ez a nő, annak ellenére, hogy a főszereplő, tehát Eszter az abszolút pozitív karakter, aki köré – és ezt az író egészen mesterien kezeli – muszáj ellenpólusokat rakni. De azért megadja a lehetőséget a negatívabbnak tűnő figurának is, hogy kiderüljön: ő is hoz áldozatokat, ő is megszenvedi, csak éppen máshogy reagál arra, amit az élet neki mutatott, de neki is igaza van...

– Ha becsukja a szemét, melyik jelenet jut azonnal eszébe a filmből?

Az, amikor Eszterrel (Nagy-Kálózy Eszter) tulajdonképpen mint vetélytársak, és mégis barátnőkként beszélgetünk egymással arról a férfiről, akit mind a ketten szeretünk. Ebben a filmben az én szerepemnek ez a legfontosabb jelenete, ami ráadásul nagyon szép beállításokkal készült. Később, amikor visszaneztük a felvételeket, nagyon elégedett voltam. Igazán tetszett, gyönyörűek voltak a fények, nagyon szép volt...

(Szerkesztő)

Mount Everest mégis

„Pepsi Max Everest Expedíció – 2008”

Kína Tibet felől váratlanul lezárta a határt, ezért a magyar csúcsmászók tervezett indulása elmaradt. Várkonyi László és Klein Dávid párosnak új utat kellett választaniuk. Végül két hét késéssel, március 28-án indultak Nepálba. Céljuk továbbra is a Mount Everest palack nélküli megmászása, de ezúttal a déli oldalról.

Kína a hegymászó csapatok elől azért zárta le a tibeti hegyoldalt, mert az olimpiai lángot ők kívánják feljuttatni a csúcra, külföldi szemtanúk nélkül.

Nepálból a mászás költségei kb. kétszerezese. A főszponzor nagyvonalúságának köszönhető, hogy a fiúk mégis elindulhattak, de immáron „Pepsi Max Everest Expedíció – 2008” néven.

Szerencse fel!

Várkonyi Beáta

Kedves Színház és Zenebarátok!

„Színház az egész világ”...és muzsika!

Új bemutatók:

- Vígszínház: Figaró házassága, 5. szombat.
- Radnóti Színház: Bergman: Ritus, 6. vasárnap.
- Új Színház: A csúnya, 18. péntek.
- Kolibri Színház: Mara halála, 30. szombat.
- További előadás ajánlatok:
- Operaház: Harangozó Gyula emlékest, születésének 100. évfordulója alkalmából, 20. vasárnap.
- Papp László Budapest Sportaréna: Bizet: Carmen monumentális opera, 23. szerda.
- Vígszínház: Úrhatnám polgár, 2. szerda, 7. hétfő, 13 vasárnap.
- Óbudai Társaskör: A költészet napja: Mesterkurzus, avagy másképp is lehet, Nyugat és a zene (megzenésített versek) 18. péntek.
- Újszínház: Peter Shaffer: Amadeus, a Nyíregyházi Móricz Zs. Színház vendégjátéka, május 3-án.

Érdelem előjegyztetni:

- Művészetek Palotája: Budapesti Wagner napok, június 7-22.
- Jegyrendelés, mint mindig Cultur-Comfort Központi Jegyiroda 1061 Budapest, Paulay Ede u. 31. tel: 332-0000, fax: 322-2324, e-mail: cultur_comfort@freestart.hu. Pásztai Ildikó várja jelentkezésüket.

Jelszó: Ó-HEGY

Jó szórakozást, zenei élményt kívánunk

Szolnoki Tibor és Zsádon Andrea

Tagdíj

Kérjük tagjainkat, hogy a 2008. évre fizessék be tagdíjaikat Billein Zsuzsannának (30-485 0397), vagy utalják át az Egyesület OTP Bank Rt.-nél vezetett 11703006-20032630 számú számlájára, a közleményrovatban „tagdíj” megjelöléssel. A tagdíj összege 2008-ban is 2000 Ft, nyugdíjasoknak 1000 Ft.

A beérkezett tagdíjak az Egyesület munkájának erkölcsi támogatását is jelzik.

KUPON • KUPON • KUPON

ESZTER HAGYATÉKA

2008. április 17. és 30. között

a PALACE ÓBUDA

moziban

(Eurocenter)

**Kedvezményesen,
egy diákjegy árértékért megtekintheti,
ha ezt a kupont
a jegypénztárnál felmutatja.**

Egyszer volt, hol nem volt

Egyesületünkben a vasárnapi ebéd kapcsán „megfőztük Lajost”, hogy főzzön nekünk.

A fotó kapcsán elgondolkodtam, milyen címet adnék ennek a képnek? = „Miért pont én?” Én ugyan nem vagyok „földi”, de a gonosz Benyóék ide szoktattak, sőt arra is rávettek, hogy a vasárnapi ebéd főszereplője legyek, magyarul én főzök előkészületekkel együtt két napon keresztül. A felelősség súlyát felismerve próbáltam a tőlem lehetőleg maximumot nyújtani. Köszönetet mondanék mindazoknak, akik segítettek a „Mű” megalkotásában úgy, mint a Benyó család és Révész Rozi. Magamról annyit mon-

danék el csupán, hogy bár nem vagyok hegylakó, de kedvelem ezt a társaságot. Lassan-lassan megismerkedtem velük, otthonosan érzem magam a társaságukban, szeretek ide járni. Ez egy jó baráti társaság! TE IS CSATLAKOZZ HOZ-ZÁNK! Hidd el, megéri!

Én, a félig-meddig kívülálló, botcsinálta mesterszakács:

Varga Lajos

Ui.: De remélem, ízlett a főztöm, és jól éreztétek magatokat.

Katyn'i mártírok parkja

Tarlós István, Óbuda-Békásmegyér korábbi polgármestere, a Fővárosi Közgazdasági Fidesz-MPSZ képviselőcsoportjának vezetője kezdeményezte, hogy Budapesten legyen egy olyan közterület, amely a Katyn'ban gyalázatos módon kivégzett lengyel emberekre emlékeztet.

Tekintettel a kezdeményezés jelentőségére, a szándék nemes voltára, valamint Óbuda-Békásmegyér lengyelországi testvérvárosi kapcsolatára, Bús Balázs polgármester – megtiszteltetés-ként értékelve és mindenképpen támogatva – azonnal felkarolta a kezdeményezést. Javaslatára a Nagyszombat utca Árpád Gimnázium előtti, jelenleg elnevezéssel nem rendelkező közterületét választották ki. Véleménye szerint a szóban forgó terület méltó helyszínt biztosít a kialakítandó emlékhelynek, emlékeztetve a legújabb kori lengyel történelem egyik legnagyobb tragédiájára.

A Katyn'i mártírok parkja elnevezéséről szóló határozati javaslatot Óbuda-Békásmegyér képviselőtestülete a 2008. március 27-i testületi ülésén megszavazta.

F. Nagy Ágnes

Amatőr versmondókat keresünk

A költészet napja alkalmából egyesületünk versmondó estet rendez. Az Óhegy Napokon Mátyásról szóló balladákat tervezünk előadni, minél több résztvevővel.

Kérjük azokat, akik szeretik a verseket, jelentkezzenek Benyó Dórinál a 30-333 2902 telefonszámon.

Óhegy Napok 2008. június 13-15.

Ötödik alkalommal rendezzük meg az Óhegy Napokat, június elején. A háromnapos rendezvény témája idén Mátyás király, a magyarországi és az óbudai reneszánsz.

Sajnos Óbudán a középkor emlékei igen gyér számban és nagyon töredékesen maradtak fenn. Többségük a lábunk alatt, a föld mélyén rejtőzik. Pedig Óbuda valamikor királyi központ, később – III. András koráig – a királyné városa is volt! A reneszánsz fejedelem a mai Farkastorki út mellett alapított pálos kolostort. Sajnos, ennek még romjai is eltűntek. Gyér emlékeink ellenére szeretnénk felidézni a reneszánsz korát, szellemiségét, öltözékét, ételeit. A rendezvény 3 napja alatt mindenki megtalálhatja majd a kedvére való programot.

Péntek: kiállítás tekinthetünk meg a magyarországi reneszánsz emlékekből, előadást hallhatunk a visegrádi királyi palota helyreállításáról, valamint ízelítőt a reneszánsz táncokból, viseletekből és fegyverekből.

Szombat: egyesületünk tagjai Mátyás királyhoz illetve korához kapcsolódó balladákat adnak elő, és reneszánsz táncokat mutatnak be. Ezután középkori lakomán vehetnek részt az érdeklődők, korabeli zenei aláfestés mellett. A lakoma végén a Visegrádi Szent György lovagrend bemutatóját láthatjuk. Az est reneszánsz táncműsorral zárul.

Vasárnap: főző- és sütőverseny korabeli receptek alapján, középkori eredetű fűszerezéssel. A nap végén megválasztjuk az Óhegy 2008. évi legjobb szakácsát illetve cukrászt.

Benyóné Dr. Mojszis Dóra

Óbuda Napja, 2008. május 4.

Századfordulós fesztivál Óbudán

Térszínház, szimfonikus muzsika, századfordulós mesék. Ezek, és még számos érdekes program várja mindazokat, akik a május 4-i vasárnapot nem otthon képzelik el, hanem kilátogatnak a Fő térre, Szentlélek térre. Városrésznkben ugyanis most, első alkalommal, hagyományteremtő szándékkal kerül megrendezésre Óbuda Napja. Idén tavasszal, száz évvel visszaforgatjuk az idő kerekét, és kísérletet teszünk a kor divatjának bemutatására, s dédapáink modorában megkomponált „korhű” fotográfián vihetjük magunkkal a helyszínen beállított pillanatot. Megkísérelünk felvillantani valamit a múlt század elejének mára már fogalomként vált gondtalan és derűs forgatagából.

Óbuda Napja azonban több mint múltidézés. A kisgyermeknek és szüleinek kitűnő kikapcsolódási lehetőséget nyújt délelőtt és a kora délutáni időben a játszóház, a sok, érdekes társasjáték, tűz-víz játékok, állat simogató, a civil falu szakembereinek tanácsadása; míg a fiataloknak késő délutántól érdemes a színpadi programot figyelniük.

Óbuda Napját 2008-ban a Sziget fesztivál hazai nagyszínpados zenekara, a Quimby koncertje zárja.

(Szerkesztő)

82 év a hegyen (I. rész)

A minap egy hozzám hasonló korú régi ismerős, miközben emlékeket idézett, tette azt a megjegyzést, „nekünk már nincs jövőnk, csak múltunk van.” Elgondolkodtam ezen a mondaton, és rádöbbenem, milyen keveset is foglalkoztam én a múlttal.

Az emlékek lassan elővárázódtak, és én hirtelen 1926. május elsején éreztem magam, amikor szüleimmel ide a Táborhegyre költöztünk. Négy éves voltam akkor. Ha most behunom a szemem, képek idéződnek fel bennem. Földutak-dűlőutak, kis utcácskák, kis közök. Mai mértékkel mérve, kicsiny házacskák, többnyire mind kis hétfégi lak. Egyike-másika kicsit nagyobb, egy-egy jobb módú pesti polgár nyaralója. Most vágyat érezek egyszer újra végigmenni rajta, visszaemlékezni a régi házakra, ahol laktunk. Nem tévedés a többes szám, mert 3 házban is bérlők voltunk.

Akkor még nem voltak utcanevek, és a házaknak csak helyrajzi számai voltak. A mai Laborc utca poros földút volt, egészen le a Bécsi útig. Ezt a poros, keskeny szekérutat neveztük mi őslakó hegyiek „Kisút”-nak, a hegy felőli oldalon a régi temetővel, amelytől egy vízelvezető árok választotta el. A temető galagonya, kökény és csipkebokrok szegélyezték. A Bécsi út felőli oldala, felváltva hol kukorica-, hol árpaföld volt. Később megvette vagy csak bérelte egy virágkertész, és az egész oldalt rózsacsemetékkal telepítette be. A temető felső oldalán húzódó mostani Farkastorki utat, amely kissé szélesebb volt, de nem kényelmesebb, hívtuk „Nagyút”-nak. A Bécsi útról felfelé kaptatva, a mostani Farkastorki út jobboldalán terült el a temető, akáccsokkal szegélyezve majdnem a szent Donát kápolnáig. Gondolataim csapongnak, de visszatérek újra a bölcsőhöz, a régi „Kisút”, azaz a mai Laborc utcához, amely öcsémnek

A „Nagy út”, azaz a Farkastorki út az 1900-as éve elején

nem csak átvitt értelemben, de a valóságban is a bölcsőt jelentette, hisz itt született 1926. június 26-án. Pontosabban, amikor eljött az idő, édesanyámmal innen zötyögött le a szekerevel Mayer bácsi a Bécsi útig. Akkor még vezetékes víz, villany, telefon erőfelé nem létezett. Amikor édesanyám egy egészséges lurkóval a karjára visszajött, kezdődött meg igazán hegyi életünk.

Magdi néni

Kié az útpadka?

Egyre szaporodik környékünkön azoknak a száma, akik a telkük előtt lévő útszakaszt a sajátjuknak tekintik. De nem ám úgy, ahogy ezt a rendeletek és a közjó elvárná. Nem takarítják, nem lapátolják el a havat, csúszásmentesítéséről nem gondoskodnak, hanem mindenféle módon elzárják a gyalogos és autóforgalomtól. Hatalmas sziklák, kőrakások, építési hulladék, betontömbök, fabakok teszik lehetetlenné az illetéktelennek ítélt használatot.

Még ott bizonyos logika szerint indokolható is, ahol egy szűk kanyarban a nagyméretű járművek, figyelmetlen vezetők folyton elviszik a kerítés sarkát, anyagi kárt és bosszúságot okozva a tulajdonosnak, és az ilyen okozott kárnak persze nincs gazdája. De mint minden éremnek, ennek is két oldala van. Mert a szűk útszakaszt további 30-70 cm-rel szűkítő szikla még annak is megrongálhatja az autóját, aki nem ért volna a kerítéshez.

Sokkal kevésbé érthető ez olyan esetben, ahol nem a kerítést, hanem valami rosszul értelmezett magánérdekeket védenek ezek a „védművek”. Megakadályozzák, hogy a kerítés tövébe parkoljanak szűk utcákon a forgalom akadályozása nélkül, hogy a babakocsit toló, kutyát sétáltató, vagy csak gyalogosan captató ember az úttestről lehúzódhasson a járműforgalom elöl. De ezek eddig csak a kérdés etikai oldalát feszegették. Ugyanakkor tudnunk kell, hogy rendeletek is szabályozzák a közterület használatát:

34/2004.(IX.6.) Főváros III. kerület Óbuda-Békásmegyér Önkormányzati rendelete a helyi

közütnak nem közlekedési célú igénybevételeért fizetendő díjak mértékéről

1. § E rendelet hatálya az Önkormányzat tulajdonában lévő közutakra, járdákra, padkákra, (a továbbiakban: közút) és azok nem közlekedési célú igénybevevőire terjed ki.

2. § A közút nem közlekedési célú igénybevételehez a közút kezelőjének a hozzájárulása is szükséges.

3. § (1) A közút területének nem közlekedési célú igénybevételeért (a nyomvonal szélességére vonatkozóan) igénybevételi díjat kell fizetni.

(2) A díj mértéke: 50 Ft/m²/nap. A 15 napot meghaladó igénybevétel, vagy teljes útlezárás esetén a díj kétszeresét kell megállapítani.

4. § A jelen rendeletben nem szabályozott kérdésekben a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok rendelkezései az irányadók.

És lássuk az említett törvény ide vonatkozó passzusát:

(2) Ha a közutat nem közlekedési célból, a kezelő hozzájárulása nélkül, vagy a hozzájárulásban előírt feltételektől eltérően vették igénybe, a közlekedési batóság – a közút kezelőjének kérelme alapján – az igénybe vevőt az eredeti állapot helyreállítására, a hozzájárulásban előírt feltételek betartására, illetve a közút állagának védelme és a forgalom biztonsága érdekében szükséges intézkedések megtételére kötelezheti, továbbá pótdíj fizetésére kötelezi.

Ez bizony azt jelenti, hogy még fát, sövényt sem telepíthet senki önkormányzati engedély nélkül közterületre.

Szerk.

Traffipax a Remetehegyi úton

Megszokott már a kilátás miatt parkoló autók látványa az út páratlan oldalán. A napokban egy fehér Skodában ülő néhány rendőr azonban épp nem erre figyelte. A Remetehegyi út 40. környékén álltak lesben.

A BRFK Sajtóosztályának információja szerint havonta 2-3 alkalommal mérik traffipaxszal a sebességtűllépőket. Az eddigi eredményeket a fővárosi átlaghoz képest biztatónak

találták: kevesebb száguldót fületek le. Aki nek eddig a szerencsétlen keskeny út, a gödrös útpadka, a be nem látható kanyar, a sebességkorlátozó tábla nem vette el a kedvét a gyorshajtástól, most egy okkal többet talál a közlekedési szabályok betartására, hiszen a „zéró tolerancia” nevében keményen megbírságoznak.

PZS

Útfelújítás a busz vonalán

Vége a buckáknak! Vége a gödrös útpadkák-nak. A Fővárosi Önkormányzat, aki a BKV járatok hegyi útvonalainak kezelője, felújítja az eredetileg 1988-ra tervezett hegyi utakat a 137-es busz vonalán, a Bécsi úttól a Máramaros úti végállomásig.

A közbeszerzési eljárásra kiírt munkák nyertese leghamarabb 2008. július 1-én kezdheti meg a munkát. A felújítás csupán útszegélytől útszegélyig történik, és nem vonatkozik a járdákra, mert azok a kerületi Önkormányzat feladatát képezik. Erre majd következő számunkban térünk ki.

A kivitelezés az Erdőalja úttal indul, a Viharhegyi út és Királylakai út közötti szakaszon, majd a Királylakai úttal és a Máramaros úttal folytatódik.

A Farkastorki út felújítása az Eurocenter be-kötőútja és a Viharhegyi út között csak szeptem-

ber elején indulhat, mert előtte gázvezeték-ket kell építeni (cserélni).

Az útépités két ponton érinti korábbi terveinket. Az egyik az iskola előtti útsatlakozás, amit az iskola előtti parkoló kialakítása miatt más módon kell kiépíteni, mint ahogy az jelenleg van. A másik a Farkastorki – Viharhegyi csomópont, ahol a Farkastorki út nem egyenesen folytatódik, ami miatt a hegy felől, a kápolna oldalán nincs járda, és a csomópont forgalomtechnikai szempontból kifejezetten balesetveszélyes.

Már most megtudtuk, hogy ezekre a korrekciókra se pénz, se engedélyezett terv nincs. Ennek ellenére bízunk abban, hogy érdekeinket érvényesíteni tudjuk, mert sok megértő és segítőkész dolgozó látja ezt az anomáliát, az Önkormányzatok asztalai mögött.

Felcsuti László

Szerkesztőségünkhez több kérdés érkezett: mi a teendő az elszaporodott szarkákkal? Mielőtt a Magyar Madártani Egyesületet megkérdeznénk, hallgassuk meg a legilletékesebbet.

Egy szarka panasza

Csak a marketinggel van a baj...

Tudják mi a különbség a mókus és a patkány között? Hogy a mókusnak jobb a marketingje.

Úgy érzem elérkezett az idő, elő a farbával!

Remélem nem a küllememmel van bajuk? Láttak már valaha züllött kinézetű szarkát? Mi nem ékeskedünk idegen tollakkal, kérem! Ez mind a miénk! Követjük az örök eleganciát a fekete-fehér összeállítást. Ha megengedik megjegyzném, hogy napsütésben érdemes igazán meggusztálni, ekkor még a kékes csillogás is látszik.

Kiváló családapa vagyok. Fészekrakó hitel nélkül építem fedeles, ágakból összerótt sárral tapasztott otthonom. Hogy éppen élő állatokból is kihúzom a szőrüket, azt csak nem rohátja fel senki. Hát miért hagyja az a mamlasz! Az én drága páromnak a tojások melengetésén kívül semmi gondja, a csőrébe teszem a legjobb falatokat. A párválasztásom egy életre szól. A fiókaím sem lógnak ki a sorból, mind fekete-fehér uniformisban követi madárszülei röptét. Tán maguk közül, mindenki olyan biztos, hogy a gyereke a helyére kerül?

Még hogy előzönlöttek a hegyet a szarkák? Bocsika, mi már akkor is itt voltunk, amikor a maguk elei a végtelen sztyeppéken nyargalásztak! Mi már a Braunhaxlerék csili-vili cuccait is megcsipkedtük! Akkor meg, ki volt itt előbb?

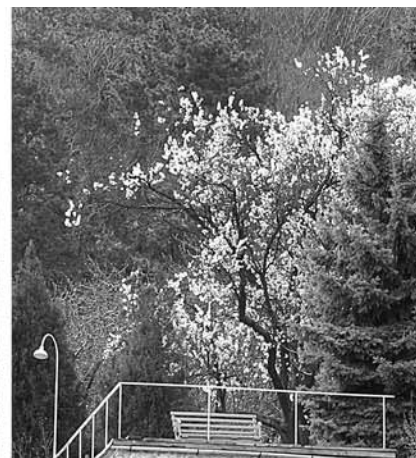
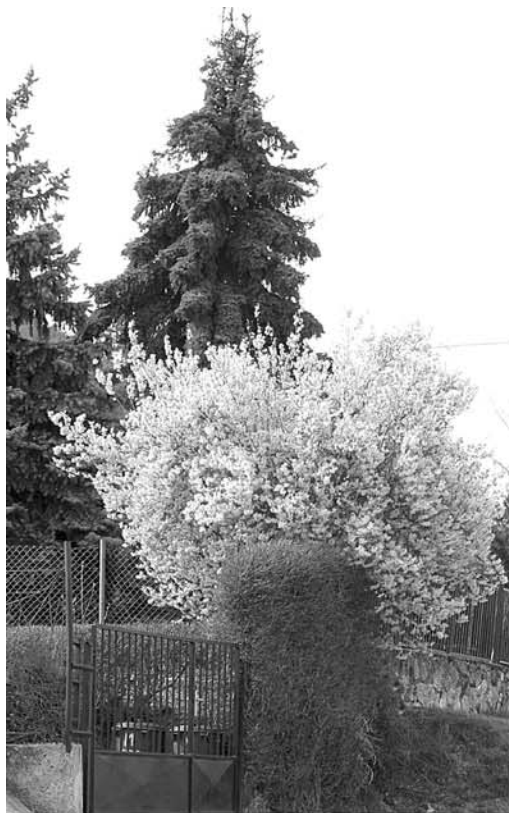
Tolvajság – kéééééééééem, ez nézőpont kérdés! Gyűjtőgetek az igaz, elvégre fel kell készülni az inséges időkre. Egy biztos kölcsönt nem veszek fel, csak azt ami csillog, ami ehettő azt veszem csőrövégre.

Rendszerhű vagyok, ez természetesen az állattani rendszert illeti, aholis még maga a „rendszergazda” a svéd Linné helyezte el, és adta a Pica pica L. nevet 1758-ban.

Remélem nem az a gond, hogy igen,... el kell ismernünk, mi vagyunk a nagy túlélők! Akár példát is vehetnének rólunk, akinek van egy kis esze! Túlélési stratégiánk alapja a tűrőképesség. Amikor a hegy tele volt gyümölcsfával, akkor még volt verseny a madártársadalomban. Most, hogy jól nyírt gyepek, örökzöldek virítanak mindenhol, csak azok maradtak meg, akik tudnak alkalmazkodni. Hát mi tudunk! Ha nincs gyümölcs, fereg, hát egy kicsit megkritikájuk az énekesmadarak fészket. Na ja, amit nem tilos, azt szabad, vagy nem?!

Kár ránk haragudnia kedves hegylakó, az életteret, amit maguk készítették elő nekünk belakjuk, hát nehogy már kihagyjuk, ami az ölünkbe hullott! Mi vélenek vagyunk, pont úgy, mint a parlagfű! Szegényt okolják az allergiások, mintha ő akart volna átruccanni az óceánon a gabonasegéllyel? Csak nem a parlagfű a felelős a gondozatlan földekért, ahol már szinte csak ő terem!? A szálló por, amihez a pollenje tapad, az ugye szintén nem a számlájára írható.

Azt mondják, hogy ha a ilyen tempóban pusztítja az ember a környezetét, csak a csótányok és a patkányok maradnak meg. Azért egy kicsit aggodom!

„Tarka virágnak
Íllata kábít, –
Édes a méz mit
Kelyhe kínál;
Lebben a lepke,
Röppen a méh –
Sok kicsi vándor
Kedvese ajkán
Csókra talál”

„Dsida Jenő: Tavaszi ujjongás” című verséből köszöntő mindazoknak, akik kerti virágaikkal minket, járókelőket megörvendeztetnek.

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket

Februárban megismertünk két fontos, *liliomfélék*hez tartozó gyógy- és fűszernövényt, a vöröshagymát és a fokhagymát. Mindkettőnek a „zöldje” is fontos tavaszi vitaminforrás.

Rokonuk a **metéldőhagyma** (*Allium schoenoprasum* L.) vagy **snidling**, szintén *liliomféle* és a konyha fontos növénye. Európa déli hegyvidékeiről származik. Nálunk ehető ízletes leveleiért termesztik. Virágládában, cserépben nevelhető. Virágai rózsaszínűek, amelyek gömbös virágzatban nyílnak. (V. – VII.) Ha fekete magjai megérnek, elvethetők, és folyamatosan biztosíthatjuk az utánpótlást. Télen „egészséges” ajándék a cserépben nevelt zöld levéltömege. Leveleit *csak frissen, nyersen használjuk*, apróra „metélve” díszítésül, vagy krémekbe keverve. Pikáns ízével diétás ételeket is étvágygerjesztővé tesz. Illóolajai, C-vitamin tartalma fontos. Gyógyhatásai közül ki kell emelni koleszterin csökkentő hatását, ami segít az érlemezese-dés elleni küzdelemben. Baktericid hatása különösen télen és kora tavasszal nélkülözhetetlen. Rokonaihoz hasonlóan bélbetegségek ellen is használják.

Nélkülözhetetlen fűszer- és gyógynövény a **petrezselyem** (*Petroselinum crispum* (Mill.) A.W.Hill.), amely dél-európai, nyugat-ázsiai eredetű. Fontos konyhakerti növény, amely elvadhulhat. A vastag karógyökerét megvehetjük a boltban, de friss leveleiről magunk is gondoskodhatunk. Szorítsunk ki 1–2 m² helyet kertünk naposabb részén, ahol javasolom a **metéldő-** vagy **levélpetrezselyem** fajtáját „termeszteni”. Kétéves növényként nem csak nyáron, hanem télen is lesz friss, illatos „levelünk”. Télálló, *ernyősvirágzatú*. A beérő „magjait” (ikerkszat termése) még

ősszel, vagy korán tavasszal vessük. Illóolajat, karotint, C- és E-vitamint, vasat, káliumot, kalciumot tartalmaz. Gyomorerősítő, vesetisztító, étvágygerjesztő hatása miatt is fogyasszuk bőségesen. Célserzőbb apróra vágva evés előtt tenni a levebbe, kenyérré. Természetesen a töltött hússal együtt sütjük, így a C-vitamin tartalmát elveszítjük, de a többi jótékony hatását, ízét élvezhetjük. Soha ne takarékoskodjunk vele!

Ha kertünkben tavasszal körülnézünk, nem csak szép kora tavaszi színes növényeket találunk, hanem fontos gyógy- és fűszernövényeket is.

Salátaként fogyaszthatjuk a **gyermekláncfű** (*Taraxacum officinale* Weber ex Wiggers), **pongolya pityang** fiatal leveleit. Kissé kesernyős íze pikánsá teszi. Jó máj- és epebetegségek, étvágytalanság, bélrenyheség, cukorbetegség, vérértelenség ellen is.

Szintén kora tavaszi saláta lehet a **százsorszép** (*Belvis perennis* L.) levele. Főleg szárított virágzata gyógyhatású. De levelei is segítenek légcsőhurut, májbetegségek esetén, ill. fontos vértisztító hatásúak.

Mindkét növény *fészesvirágzatú*, szinte egész évben virágoznak. Vannak, akik irtják a „szép” pázsitjukból. Ne tegyék!

2004. októberében írtunk már a **nagy csalánról** (*Urtica dioica* L.). Most mint „főzelék”-ről szólnék. Egészen fiatal leveleiből levest, hamis spenótot lehet készíteni, aminek vastartalmát emelném ki. Egyéb gyógyhatásai is vannak.

Stollmayer Ákosné

Április

Egyszer egy bölcs tanítóm azt mondta: „R” hónapban ne ülj, ne feküdj a fűre!” Azt hiszem igazra volt. Persze könnyű ezt az intelmet betartani télen, mondjuk novembertől márciusig, hiszen akkor nincs is fű, vagy ha van is, legfeljebb a hó alatt, a fagyos földben lapul. Nehezebb azonban az óvatosság szeptemberben, vagy áprilisban.

A nyárutón, szeptemberben, gyakran meleg még a nappal, kellemes őszi sétára csalogat a természet, és az elfáradó turista hajlamos egy rövid pihenőre a dús fűvel csalogató réten. Az éjszakák azonban már ilyenkor hűvösekek, lehül a föld, és az egyre alacsonyabban járó Nap nem tudja felmelegíteni. Jöleszen terülünk el a vékony felülton vagy pokrócon, ám az érzékeny vesék és a megérzékenyebb ízületek könnyen megszenvedhetik óvatlanságunkat.

Na és az április? Vele mi a baj? Nos, a hosszú, hideg, sötét tél után ki ne várná a gyógyító nap-sütést, a meleget?

Az április tudja ezt, és a langyos böjti szeleket maga elé terelve könnyelműen ígérgeti a derűs tavaszt, de mivel ő is csak épp most öltötte magára új, virágos ruháját, örömben bolondozni kezd. Hol ingre vetkőztet minket, hol pedig nagykabátba bújtat, de ő is gyenge még, és egy-egy jeges, sarki fuvallat könnyen megboroztatja s az égen-földön átviharzó jégverés az ereszt alá zavarja az esernyős emberek közé. Mint utolsó „R” hónap azonban nem akar már meghátrálni. Ibolyával, gólyahírellel, kökörccsinel teríti be egy bolond napon a réteket, virágba öltözteti a fákat, és a virágzó tisztásokra csábítja a locsolkodáskor egymásba gabalyodott fiatalokat. Usgyi, futnak ki a bontakozó tavaszba virágot szedni, és kipirulva leheveredni a legszébb nyarat ígérő ég alatt. Ki gondol ilyenkor a felnőttkor hurutjaira, derékfájásaira! Senki. Az április pedig önfelelten nevet, mert őt már tárt karokkal várja szerelmes párja, a május, akinek a nevéből már hiányzik az óvatos, mogorva „R” betű.

Szász Kálmán

Kerti dolgaink

A tavasz első napjára ébredve kinéztem az ablakon. Hó volt a gyepeken. Gondolom, ennyi elég bevezetőnek.

Tennivaló áprilisban is sok van, a kert minden részében. Vegyük sorba a legfontosabbakat. Ha gyepeket készítünk, fontos a kellően elműkált „asztalsimaságú” felület. A csírázáshoz 10 fokos talajhőmérséklet kell. A vetőmagszükséglet 50 gr/négyzetméter. Apró kis szakmai fogás, hogy a vetésnél hátrafelé haladva, magunk előtt vessünk. Így elkerülhetjük a kész vetésben a mély lábnyomokat. A vetést a kelésig állandóan nedvesen kell tartani.

Dísznövényeink ültetése, rózsáink metszése mellett most van a kert szaporítások ideje is. Ha van olyan növényünk, ami megnyerte egy barátunk, szomszédunk tetszését, most egyszerű sima dugvánnyal szaporíthatjuk, és ősszel már megajándékozhatjuk vele őket. Ilyen a futó hortenzia, gránátalma, nyári orgona. A hónap közepétől – normális időben – elkezdhetjük a dáliaik

és kánnak kiültetését. Lehet még ültetni örökzöldeket is. Vásárláskor ügyeljünk a földlabdára. Ne egy nylonzacskó alján lógjon némi föld. Az nem földlabda, nem ér semmit.

A szőlőtulajdonosok fejezzék be a metszést. Ne hagyják a sorok között, vagy a lugasok alatt a levágott vesszőt. Az egészségesek „darálva” komposztálhatók.

Gyümölcsösökben már szintén kész kell lennie a metszésnek, és a lemosó permetezésnek. Igaz, ennek nem sokszor adódott alkalma ebben a szezonban. Az első teendő majd a csonthéjasok monília elleni védelme lesz, virágzásuk alatt.

Szobanövényeink átültetésekor az elhalt vagy megvastagodott gyökérkoszorút vágjuk le. Ezt tegyük az esetlegesen penészes gyökerekkel is.

A sok munkáért reméljük, kárpótolnak a sikeres ültetések, a szép virágok, az örömök.

Madaraink etetését fejezzük be, mert a kelő kicsinyek majd nem bírják a maggal való etetést, amit a szülők hordhatnak.

Szép időt, jó munkát kíván

Ort János kertész
30-294 8414

APRÓHIRDETÉSEK

- **Dr. Vojczek Éva bőrgyógyász**, kozmetológia, pszichoterápia, pszichodermatológia, tanácsadás, pszichoszomatikus betegségek kezelése Rendel: 1033 Budapest, Tavasz u. 7., tel: 30-9540-942, e-mail: vojczek-eva@freemail.hu, honlap: www.vojczek.hu
- **Eladó családi házat**, ikerházat, telket keresek megvételre! 30-314 3447
- **Okleveles REFLEXOLÓGUS** frissítő talpmasszázszt vállal! Házhoz megyek! Tel: 240-7031, 70-323 7112, Gergely Erzszi
- **Angoltanítás:** 20-907 6604. Házhoz megyek!
- **A hegyoldal múltjának** alaposabb feltárása céljából fotókat, elbeszéléseket, családörténeteket és mindenféle dokumentumot gyűjtünk. A kapott anyagról másolatot készítünk, és azonnal visszaadjuk. (Billein Zsuzsanna szervezőtitkár, tel: 30-485 0397)
- **TENISZ** - Teniszpálya bérlet reggel 7-15 h-ig! Tenisz tanfolyam a nyári szünetben gyermekeknek, felnőtteknek. Érdeklődni lehet: Weidinger András 0630 950 0871. Pálya: Laborc u. 2 Barátság Park, OTIS Tenisztelep
- **Sóvidéki asszony** (50 éves) állást keres háztartásban, idősgondozásban. Tel.: 20-544 8036 vagy 00-407-42759894
- **Magatartás** – Gyermekétkeztetés www.mamika.hu

Miért beteg a magyar konyha?

(Befejező rész). Az elmúlt két évben felvázoltam a mai magyar konyha jellegzetes hibáit, ami nem az igazi magyar konyha hibája, hanem egy sajnálatos torzulási folyamat eredménye. A konyhát működtető emberek tudatlanságának, lustaságának, és főként, igénytelenségének következménye. Gerjesztője: a mindenhol ránk zúduló, silány tömegárak és szolgáltatások sokasága.

Ilyenek: a különféle majonézok, fűszermártások, fűszerkeverékek. Ezekre semmi szükség nincs, sőt, idegenek az igényes konyhában. Tíz-, tizenkétféle szárított fűszer, két-három ecet, ugyanennyi olaj elegendő ahhoz, hogy bármi ízt kikeverjünk. A festőművész sem kész színekkel dolgozik.

Mustárokat érdemes vásárolni, pedig nagy él-mény és nagy siker saját házimustárral előállni.

Másik elterjedt hiba a húsok, halak agyonsü-

tése, kiszáritása. Ha egy hús belül rózsaszínű, az nem véres, nem sületlen, hanem, jól sikerült. Egy háziasszonynak (háziembernek) hetente több órát kellene régi szakácskönyvek olvasásával tölteni ahhoz, hogy megértse a leveskészítés rejtelmeit, azt hogy minden leves alapja a jó, minőségi marhahúsból készült alaplé. Ebbe aztán tehetünk brokkolit, spárgát, karfiolt, karalábét, ránthatjuk, habarhatjuk, tejszínnel, tejföllel, szárnyas húsdarabokkal, levesgyönggyel, bármivel gazdagíthatjuk.

A mai magyar ember, aki nem az igazi magyar, azt hiszi, hogy a főzelék valami kis zöldség és rengeteg liszt, zsíron megégetett paprikával, esetleg tejfellel. Ha igényes konyhát akarunk - lisztet a kenyérbe, a galuskába és a palacsintába használjunk.

A főzelékfélék jól érzik magukat, csak úgy,

vajban párolódva is. Igen, a vaj. A beteg konyhánk nem használja a vaját kellő mértékben. Használja a hamis, vajmentes, ízesített vajkrémeket, kenyérre kenve. Használja az étolajat, csak úgy fitnesskedve, meg a méregkoncentrált margarínokat. Olajban sütni? – idegen a magyar konyhától. Vajban, liba- vagy disznósírban, az az igazi. Az olaj a salátára való, jó házi borecettel.

Maradt még a végére a nagy szívfájdalmam: a halfogyasztásunk tragikusan alacsony volta. Egy nép nem emelkedhet fel, ha tagjai – egy héten legalább egyszer – nem esznek halat.

Legyen halebő nap a péntek. Ha nem is való-lási okból, de legalább a hagyomány tiszteletéből.

Májustól kezdve, a gyógyítás részeként, az új, gasztronómiai trendek bemutatásával kívánom idegeiket borzolni.

*Pirchala István
gasztromoralista*

Nyílt levél a „konyhás” Raffihoz!

Kedves Éva!

Nem szeretném, ha kis írárom nagyon reklámízű lenne, de elárulok egy titkot:

Ha tudnék verset írni, ódát zengenék a tegnapi gombalevesedhez. Magam sem most kezdtem a háziasszonykodást, de amit Te az alapanyagokból kicsalsz, az példaértékű.

Számomra sajnós a szakácsművészet csak a hétvégeken megvalósítható luxus, hétköznap inkább csak hajszás kapkodás. A fantáziám sem tud szárnyalni, mert azon receptek száma, melyet a nagycsalád minden tagja szívesen fogyaszt, olcsó, az alapanyagai hazafelé a munkából beszerezhetőek, és még hamar el is készül... Na hát ilyen csak kb. huszart ismerek, és bevallom, már én is unom sokszor ezeket.

Többször próbálkoztam már – persze sürű lelkiismeret furdalások közepette – különböző forrásokból (bölcsodei konyha, Junior, különböző ételszállítók) pótolni a családi vacsora-hiányt, de egy-két hét után meguntuk, mert az ízek általában „menzaminőségűek”, az étlapok fantáziátlanok.

De most! Már nincs se lelkiismeret, se furdalás, mert az étek jók, a család szívesen eszi, és tudom, hogy Te, kedves szakácsnének csak megbízható alapanyagokból dolgozol. Nincs adalék, ízfokozó, ételízesítő, csak a jó régi fűszerszámok és remek új ötletek.

Minden jót kívánok Neked, és csak remélem, lesz annyi megrendelő, amiért érdemes fenntartani a konyhát és kis fehér dobozautóddal végigrodeóznod délelőttönként a hegyoldal. (Félek, ez a jókívánság nekem is szól!)

Cs. V.

Férfi torna!

Sokan nem szeretnek kondi-terembe járni, nincs lehetőségük foci, tenisz, és más közös mozgásra. A Népházban kínált lehetőség azoknak szól, akik mégis szükségét érzik kondíciójuk helyreállításának, és bátorságot vesznek, bármilyen régen is mozogtak!

Szolgá Beáta: 30-506 7800

Miért szeretem az Óhegy-híreket?

Ismét egy emlék

A márciusi számban említett Jablonka út 67-ben az ostrom után először a villa egyik kápolnáva átalakított szobájában indult meg a vasárnapi szentmisék. Emlékszem Winkerhoffer tisztelendő úrra, aki természet pocakjával (bár a háború utolsó éveit kissé lefogyasztották) hősiiesen rótt az emelkedőket. Abban az időben erőfele még nem volt tömegközlekedés, igaz, tömeg sem.

Kispénzü emberek és családok tengették országegítő éveiket e hegyek lejtőin.

A szépen művelt kertekben termelt gyümölcsökből, zöldségekből jutott a szomszédoknak és a később megindult buszjáratok vezetőinek is. Barátságos légkör uralkodott az egész hegyen. A szerencsére csak kis számú gyümölcstolvajok, betörők, gyilkosok a városból jöttek! Az idő múltával a Jablonka út 67-ben összejött annyi pénz, hogy jelentős társadalmi munkával felépülhetett

az a Szent Annáról elnevezett különálló, kedves, szép kis kápolna, ami sokunknak ad alkalmat a vasárnapi miséken való részvételen.

A kápolna építése közben történt az eset:

Jó szomszédunk Török bácsi – amolyan javorabeli segítőkész ezermester, aki oroszlán-részt vállalt az építkezésben – éppen egy teherautónyi sóder lelapátolásában segítkezett. Társai egyszercsak észrevették, hogy tétlenül támaszkodik a lapát nyelén. „Mi van Török úr, elfáradt?” – kérdezték, de mivel nem jött felelet, tréfásan oldalba pöckölték, mire ő szelíden eldől.

Az orvos azt állapította meg, hogy még álló helyzetében kapott aortarepedésben, a másodperc töredéke alatt lépett át az örökkévalóságba.

Ha egyáltalán lehetséges szép halál, az övé az volt. Isten ajándéka, amit életével kiérdemelt!

SHE

„Csak” egy csokor ibolya

Kutyasétáltatás közben észrevettem a bokrok, sarjadó fűszálak között a kékellő ibolyákat. Boldogan – ahogy gyermekkoromban –, takaros kis csokrot formáztam belőlük, még fehéréket is találtam! Nem sokkal később, ahogy a konyhámban nézegettem a kis pohárkába tett csokréta, eszembe ötlött: ezt én odaadom anyukámnak, mint rég...

Fel is hívtam gyorsan a mobilomon, aztán valahogy nem tudtam belekezdni az „ibolyás témába”. Volt ott szó mindenről: bőrgyógyászlól, gyógyszerkezlől, bevéjáról, vissza-visszatérő problémákról... Egyre inkább belehevültem én is a témák kesze-kuszaságába, míg nem a „legfontosabbnál” újra „megakadt a lemez”: az új ablakok és redőnyök problematikájánál.

Anyukám rögeszmésen, kísértetszerűen visszajáró, már-már fenyegető hangnembe átcsapó „kérese”. (Nekem már megvan a pénz nagy része, tőletek már csak a kiegészítés kell!) Persze, persze, odaadjuk, hiszen fizetni azt kell – bármi áron! Próbáltam azért elmagyarázni neki, milyen a jelenlegi anyagi helyzetünk (meg-

szokta már, hogy vállalkozó veje állandó anyagi gondokkal küzd). Igazán nem is érdekelte a mi bajunk, neki az volt a legfontosabb, hogy végre hozzájusson az új redőnyös ablakokhoz, mert jön a nyár, mi lesz vele a tikkasztó melegen a nyugati fekvésű új lakásában.

Megértettem volna, együtt éreztem volna vele, ha nem vádol minket, hogy nem akarjuk odaadni azt a pénzt. Hát tényleg csak a pénz a fontos! – tört ki belőlem az elkészeredés.

Amikor újra és újra átgondoltam az eltelt hónapokat, beláttam: a betegségetől, apám halálától, a magánytól, a rengeteg elintéznivalótól, számlától rettegő, meggyötört, idős anyukámnak tényleg csak a pénzen megvásárolt kényelem (enyhülés) lett a legfontosabb. Vajmi kevés-sé érdekli őt már a külvilág, a lányai, unokái, a veje problémái – marad a redőny, abból is a leg-jobb, a legrégibb!

Azóta ott hervadozik árván a kis pohárban az a kedves, tavaszi ibolyacsokor.

Fáj, hogy bennem is meghalt valami a kis kék ibolyákkal együtt.

Vné LK

Azok az ötvenes évek...

Kirándulás Sopronba

Tavasszal gondoltunk egyet a férjemmel, és néhány napra Sopronba utaztunk. Lefoglaltuk a szállást, kocsiba pattantunk, és utaztunk. Természetesen nemcsak a város műemlékeit látogattunk sorra, de egy-egy napra Ausztriába is el látogattunk: bejártuk a Fertő-tó osztrák részét, Mörbischt, Rustot, egy napot pedig Bécsben töltöttünk. Ilyen egyszerű volt az egész.

Kedves idősebb olvasóim, ugye emlékeznek még arra, hogy az ötvenes években hogy is volt ez? A fiatalabbak ma már meg sem értik, mit jelentett ez a szó, „határsáv”. Akkoriban ezt a szót mindenki ismerte. Határsávnak nevezték a nyugati határok (Ausztria, Jugoszlávia) mentén lévő magyar területeket egy bizonyos távolságon belül. Ide idegen, azaz nem ott élő magyar állampolgár csak külön engedéllyel utazhatott be, és csak meghatározott ideig tartózkodhatott ott. Az ellenőrzést a határőrök az utakon és a vasutakon is rendszeresen végezték, és jaj volt annak, aki engedély nélkül tartott a határsáv felé, azt könyörtelenül leszállították, és hazatoloncolták. Olyan fekete pontot kapott, hogy annak bélyegét még sokáig viselte.

Nem is tudom, ilyen körülmények között hogyan jutott a Budapesti Műszaki Egyetem építész professzorainak eszébe, hogy tanulmányi kirándulást szervezzenek az építész hallgatók részére, Sopron műemlékeinek megtekintése céljából. Mindenesetre elkezdtek a kirándulás szervezését, és jelentkezőkben sem volt hiány. 1952 szeptemberben már összeállt minden. Megvolt a párnapos program, szállás a fiú- és lánykollégiumban, étkezés valamelyik menzán, megvolt a résztvevők listája, és ami a legfontosabb, a szükséges hatósági engedélyek is. Indulhattunk. Tanáraink a lelkünkre kötötték, állandóan együtt kell maradnunk, mert a tartózkodási engedélyen a közös névsor szerepel, egyéni programok nem lehetségesek. Akit valami ilyen kilengésen tetten érnek ők vagy a hatóságok, azt felteszik az első Budapest felé tartó vonatra, és az illető számára

ezzel a kirándulásnak vége. Mi persze mindent megígértünk. Az első két napon simán is ment minden. Reggel az adott időre mi lányok és néhány tanársegédnő a leánykollégiumban vártuk meg az oda érkező fiúkat és férfi tanárokat, valamint a náluk lévő közös iratunkat, és mentünk együtt reggelizni. Utána közös program, ebéd, újabb program, majd a közös vacsora. Vacsora után a fiúk kollektívan hazakísérték a lányokat, majd ők is a szállásukra mentek. A harmadik napon három fiú meguntta ezt a kollektív életet, és horribile dictu, a csoporttól elsőként elmentek egy kicsit borozgatni egy hangulatos soproni borpincébe. Hazafelé jövet belefutottak az ellenőrzések egyikébe, és a megfelelő iratok híján büntetésben részesültek, haza kellett utazniuk. A hazautazásuk előtti napon a reggelinél – elretentésül a többiek számára – még egyszer a fejükre olvasták szörnyű bűnüket, és ismertették a rájuk kiszabott példás büntetést, majd kollektívan díszkísérettel elmentek a pályaudvarra, ott vonatra tettük őket, mi pedig folytattuk a városnézést.

Délben az ebédlőbe érve mit nem láttak szemünk? A három kitaszított bűnös jóízűen falatozta az ebédet. Csodálkozó kérdésünkre vigyorogva mesélték, hogy a vonaton is ellenőrizték őket, és határsáv engedély híján visszatoloncolták őket a csoportunkhoz. Elvégre a közös engedéllyel hazautazni is csak közösen lehet. Óh, szent bürokrácia!

A hatás leírhatatlan volt. Esténként kis pesti egyetemista csoportok ücsörögtek a különböző soproni kocsmákban, a tanárok és a hatóság tehetetlen volt. Elvégre az engedélyek határidejének lejártáig ott kellett maradnunk, s mivel nem volt annyi hely a soproni dutyiban, hogy mindenkit becsúszjanak, tűrniük és elviselniük kellett bennünket.

Az ott-tartózkodás engedélyének lejártakor valamennyien hazautaztunk Budapestre.

Gálosai Jenőné

A harangszó

Egy nyári álmos délután ücsörögtem a teraszon, és egyszer csak egy oly régen hallott és oly ismerős hang ütötte meg a fületem.

A harangszó.

Először nem is tudtam, mit hallok. De ez a valami behatolt a tudatomba (vagy az alá?), és régi emlékek leptek meg.

A régi harangszók, a régi misék – a mi kis kápolnánkban.

Másnap már vártam a harangszót, de többet nem hallottam. (Mint kiderült, ez csak próbavizsga volt.)

Hivatalosan 2007 karácsonya óta szól minden déli 12 órakor. Olyankor a hangja visszarepít a gyermekkorba. Minden kondulása egy újabb emléket idéz.

Gyönni a kápolnán kívül lehetett, ott volt mód az intimításra. Ha tizenötven-húszan voltunk, már tömve volt a kápolna, ezért az udvarra padokat helyeztek.

Néha látom Óbudán azt az egykori fiatal

lányt, aki az öreg harmóniumon játszott a alkalomra rendelt énekeket.

Márta osztálytársam szomszéd nénije – valaha operaénekes volt – énekelte elő az imákat.

Emlékszem egy pünkösdi misére, nyári ruhában mentünk a templomba, és mire véget ért a mise, öt centiméter hó fedett fát, virágot.

Minden nap, minden harangszó „új régi” emléket idéz.

Köszönöm!

Raffinger Éva

A macska

Legutóbbi lapszámunkban hírt adtunk egy értelmetlenül elpusztult kiscicáról. Egy állat lemeszárása felháborító dolog a Btk. egyik 1978-as rendelkezése szerint a gerinces állatok pusztítása kétévi elzárással is büntethető. De mivel ennek az éremnek is két oldala van, nézzük most meg a másik oldalt. Az interneten egy egész halom kis történet olvasható e témában.

Valaki azt sérelmezi, hogy a szomszéd macskája naponta bepisil az alacsonyra épített spájazablakukon. Már lemosták a helyszínt klóros vízzel, szagalanították ezzel-azzal, a cica azonban ragaszkodik a helyhez. Kitart, nem eltántorítható. Az ember belép a kamrába, és azonnal megcsapja az orrát a bűzös macskahűgyszag. Valaki más minden reggel úgy nyitja ki a szabadban éjszakázó kocsija ajtaját, hogy ott bizony minden kétséget kizáróan macska vizitált az éjjel, hátrahagyva félreismerhetetlen nyomait. Nem csak a motorházatetőn levő tappancs-nyomokról van szó – jó is a finom, még meleg autón szunyókálni –, hanem összetéveszthetetlen egyéb nyomok is fellelhetők a szélvédő üvegén, talán mintegy köszönetképpen a kvártélyért. A harmadik azt panaszozza, hogy már kora reggel a teraszajtó előtt „röhög” a delikvens, és mire elhessegetnék, megfordul, nekifarol az üvegajtónak és spricc, már ott is hagyta a „névjegyet”. És a szag? Az aztán kipusztíthatatlan...

Megint más meséli, hogy kis totyogós gyerekeik szeretnének saját kertjükben a fűvön játszani, csúszni-mászni. Igen ám, de a szomszédjuk rengeteg macskája épp hozzájuk, pont oda rakja le az aznapi „végtérmet”, amiből kifolyólag kicsi kertjük használhatatlan „játszólag”.

Egy kertbarát kéréssel fordul a macska-tulajdonosokhoz. Ahogy a tévében már Bálint gazda is felhívta erre a figyelmet, tavasszal, amikor kikelnek a kisrigók – összesen egy hét időtartamról van szó –, a macskások zárják be az állataikat. Mivel a rigó fészekhagyó – már akkor, amikor még nem is tud repülni –, a rigószülők a földön etetik fiókáikat, s így zsákmányai lehetnek a macskanépnek.

Szóban forgó kertbarátunk környezetében jóformán már nincs is rigó. És végül, de nem utolsósorban van olyan, aki lassan már vállalná a két év bekasznizást is, úgy el van szontyolódva. Nála ugyanis egy jókora, vakmerő kandúr tanyázik naphosszat egyenesen a madáretetője tetején.

Lassan nem bírja tovább cénnával...

Röviden felvázolva így néz ki az érem másik oldala. De vajon mi a megoldás?

W. Grass

www.szinekvilaga.hu

Színek Világa Alapítvány

ÓVODA

Preschool & Kindergarten
a Testvérhegyen erdei környezetben

1% adósz.: 18085208-1-41

**Kreativitás fejlesztése,
Angol, Sport, Zene,
Kézműves foglalkozások,
iskola előkészítés és
színes programok
várják a gyermekeket.**

1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Tel.: 367-3620

Gondnokság alá helyezés

Gyakoran felmerül a kérdés, hogy miként helyezhető gondnokság alá egy idősebb családtag, ha koránál fogva egyre befolyásolhatóbb állapotba kerül.

Az ügyvéd válasza:

Valóban, a gondnokság alá helyezésnek az a leggyakoribb oka, amikor egy idősödő családtag (házastárs, egyeneságbeli rokon, testvér) a szellemi leépüléséből adódóan, a családra nézve „veszélyes” nyilatkozatokat tesz, szerződéseket köt. A gondnokság alá helyezés azonban a még a magzat illetve a kiskorú gyermek részére is előfordulhat, amikor a szülő és a gyermek közötti érdekellentét áll fenn.

Maradjunk azonban az idős, felnőtt korban lévőknél. Nagykorú gondnokság alá helyezését a Gyámhatóság illetve az Ügyész kérheti, és a Bíróság rendelheti el. Cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá akkor helyezi a Bíróság, ha a nagykorú belátási képessége visszatérően és nagymértékben csökkent, és azt orvosi szakvélemény támasztja alá.

A legújabb szabályozás szerint a cselekvőképesség részleges korlátozására is sor kerülhet, ha az orvos szakvéleménye a belátási képesség hiányát csupán bizonyos ügycsoportokra állapítja meg. Aki kizárólag pénzügyei vitelére alkalmatlan, azt a Bíróság csupán ebben a témakörben helyezheti gondnokság alá. A korlátozottan cselekvőképes gondnokolt jognyilatkozata kizárólag gondnokával együtt érvényes. Vita esetén pedig a Gyámhatóság dönt.

Cselekvőképességet kizáró gondnokság alá pedig azt a nagykorút helyezi a Bíróság, akinek belátási képessége, az orvosszakértő véleménye szerint, teljes mértékben hiányzik. Ez a nagykorú nem tehet érvényes jognyilatkozatot egyedül.

*Dr. Krzyzewsky Miklós ügyvéd
387-9904, info@krzyzewsky.hu*

BÚTORKLINIKA A HEGYEN

Mindenféle bútor javítása, felújítása,
antik és stílbútorok
szakszerű restaurálása!
Telefon: 388 2464 vagy 20 378 8017

A galamb

A minap a Kolossy téren felszálltam a 60-as buszra. A Nagyszombat utcánál néhány utassal együtt felszállt egy galamb is a leghátsó ajtónál, a babakocsis peronra. Jómagam nem vettem rögtön észre, csak arra figyeltem fel, hogy az utasok hátrafelé nézegetnek a cipóm környékére. Nem tudtam mire vélni ezt a hirtelen érdeklődést, én is lepillantottam a lábam elé. Akkor láttam meg a galambot. Jellegzetes dőcögő mozgásával ideoda topogott, és az ülésemről a korábban lesöpört morzsákat szedegette szorgalmasan. Láthatóan nem zavarta az utasok jelenléte, még a közelében néha megmozduló cipóm sem.

„Kecskefélisziget” ’30-as évek

A Folyondár út szűk bevágásba kell szuszakolja magát, hogy a Kecskehegy ama platóján emelkedjék ki végül, amelynek kiharapdált meredélyén a téglagyár vegetál, ámbár mindegyre csökkenő étvágyal. A bozótos senki-földje domboldalt mindenfelé vascövekhez láncolt, ellenséges tekintetű kecskék kopasztják. Akkoriban a környéken talán még másfél tucatnyi ház sem állt, s ami állt, nagyrészt régebben épült. Családunk tehát szinte pionírnak számított. És ez így fog maradni még több mint tizenöt évig.

A kecskehegyi, elegánsabban mátyáshegyi, még elegánsabban kiscelli közösség társadalmi összetétele egyszerre szélsőséges és fragmentált. Az alsó peremén a téglagyári prolik állnak. Aztán következik a néhány kistermelő mint őslakos. Őket követik a kisiparosok, kistisztviselők, kisvállalkozók. De lakik itt már gyógyszerész, mérnök, lapszerkesztő, vezérkari tiszt, protonotárius kanonok és pápai trónálló, gyár-igazgató, főherceg és a – negyvenes években – miniszter is. Olyan kvázi közösség él itt, amelyben – vélhetően – mindenki tud mindenkiről, köszönnek is egymásnak, de a tagok csak szűk köre tart egymással tényleges kapcsolatot.

Kecskehegy félsziget voltát főként mi, gyerekek érezzük. A környékünkön hozzánk hasonló korúak nem igen laknak. Iskolatársainkhoz el-eljárógatok. Ők hozzám ritkábban. Végtere ők lent, a városban laknak, én meg ... Hol is? A postás leveleinket gyakran késve dobta be, mert először – mondjuk - a Mátyás király úton keresték a Mátyáshegyi út 3. szám alatt lakót. Télvíz idején a hátrány mégis előnnyé fényesedett. Akkoriban Mikulás körül általában már szállingózott a hó. A Karácsony pedig rendszeresen fehéren köszöntött ránk és utána nem is igen olvadt február közepe, néha vége előtt. Mihelyt a hó megjött, a hegyoldal tarkasággal lett tele. Fel, egészen a fenyőerdő széléig. Csúszkáló, szánkázó és sízó gyerekekkel, lapaj süvölvényekkel. Néha még feljebb is terjedt a zsvajvgás. A kristálytisza lég visongással, kiáltozással, kutyacsaholással telt meg. Fel lehetett menni egészen a Hármashatár hegy csúcsáig, és onnan óbégatva leródlizni a Szépvölgyi úton. Egyvégében. Szinte a Duna-partig.

A vastag hó időlegesen némiképp belepte a társadalmi osztályok közti határvonalakat. A gyerekek közt feltétlenül. Minden kölyök ide-

jár. A téglagyáriak is, akiktől – bevallom - egy kicsit félünk. Különösen, ha velük van a bárdolatlan és hírhedt Hranyc, a lenszőke pattanásos kamasz. Ezek a fiúk nagypofájúak, szüntelen szipognak, és ujjuk segedelmével csapják lendületesen oldalra az orrukból kifújó taknyot. És ronda csúnyán beszélnek. Hozzánk képest borzalmasan. (Papa egyszer kapásból törölt képen, mert számon kiszaladt az a szó, hogy fene.) A téglagyáriaknak többnyire csak kókányolt szánkóik vannak, vasból hegesztve. Akad olyan, aki csupán likas serblin csúszkál. Mohó irigységgel bámulják három személyes hevederes ülőkéjű ródlinkat, ami elé néha még a Bundás kutyánkat is befogjuk, hogy segítsen húzni hegynek fel. A pimaszabbak néha annyira baleknak néznek, hogy kunyerálnak: adnám kölcsön nekik. Csak egy menetre. Persze hiába! Otthon alaposan kiképeztek. Ha egy ilyen fickó csak egyszer ráülne a ródlira, pillanatok alatt eltűnne. Szánkóstimul. S igen valószínű, tényleg ez is történt volna. Az igazság persze az, hogy a szánt végül mégsem ők, hanem a menekülő SS katonák fogják majd ellopni egy sötét, fagyos januári hajnalon.

Voltak belterjes téli mulatságaink is. Papa több télen is felocsolta a ház megettí kertrészt, hogy korcsolyázhasunk. Valójában itt, és nem is a korcsolyapályán tanultunk meg korizni. Aztán már meghívtuk a barátainkat is. Jöttek is szívesen. Végtere azért kasa az olyan saját pálya, amin nem kell verekedős idegekkel osztozni.

A kevés autó a síkos úton fel sem tudott kapaszkodni a hegyre. Ha ónos eső esett éjszaka, Papa ókor jégsarkantyút csavározott a cipősarkára hivatalba menet. Még fent, a teraszon persze, hogy már a jeges lépcsőn is biztonsággal tudjon leereszkedni, hogy aztán a siker reményében kockáztassa meg a Folyondár utca meredélyén való leereszkedést is. Néha a tél gomomba tréfákat is üzött velünk. Talán '40-ben vagy '41-ben hirtelen olyan hóvihár rontott ránk, hogy nem tudtam hazamenni az Ürömi utcai iskolából. Végül Papa jött le értem. A Folyondár utcáig még csak elvergődünk valahogy. Innen azonban már csak folyamatos lapátolással lehetett felele utat törni. Mire nagy keservesen felvergődünk, mögöttünk a bevágást már derékgig be is temette a süvítő viharban kavargó porhó.

(Részlet Borvendég Béla „Dreibundert Hőbe” című emlékiratából)

- Lámcsak egy potyautas. . .
- No, ez sem váltott jegyet. . .
- Zavarja le valaki, mert még összes...ja a buszt. . .
- Biztos az a ... Demszky küldte ide a bosszantásunkra. . .

Ilyesmiket mondogattak, és láthatóan képtelenek voltak emberi módon megélni ezt a – kétségtelenül – nem mindennapi helyzetet. Na, de így?

Mikor leszálltam, visszanéztem a peronra, és örömmel láttam, hogy a galamb nyugodtan lépked a szinte már tisztára csipegetett padlón, és ügyet sem vet az emberek(?) idétlen megjegyzéseire. Egytétarttem vele.

Szász Kálmán

Iskolai hírek

Minden érdeklődőt szeretettel várunk április 3-án (csütörtök) 16-17 óra között suliváros foglalkozásunkra, és április 10-én 8.50 óra, amikor megismerhetik a leendő első osztály osztályfőnökét tanítás közben. Április 24-én 8-19 óra között, április 25-én 8-18 óra között lesz a hónap egyik legfontosabb eseménye a beiratkozás. Leendő tanítványainkat külön szeretettel várjuk.

Akkor, amikor egy budapesti középiskoláról szóló negatív hírekkel val tele a sajtó, nagy örömmünkre szolgál hogy iskolánkban a tananyag elsajátításán túl a gyerekek megismerik és alkalmazzák a közösségi magatartás legfontosabb szabályait. Ők tizenéves koruk körül már tudják, a problémák megoldásának legeredményesebb módja a nyílt és őszinte megbeszélés mellett a másik embernek – legyen az gyerek vagy felnőtt – járó tisztelet megadása. Méltó módon, kellő tisztelettel tudnak megemlékezni a magyar történelem nagyjairól, hősi küzdelmeiről ahogy azt az 1848-49-es forradalom és szabadságharc tiszteletére rendezett ünnepély is bizonyítja.

Március 27-én II. Rákóczi Ferenc születésnapján ünnepélyes keretben 37 tanuló kapott „aranybetűs” igazgatói dicséretet. Ők valamely

kerületi tanulmányi versenyen az első 10 helyezés valamelyikét szerezték meg.

23 második osztályos tanulónk különleges kulturális tevékenységéért kapott hasonló dicséretet. Ők adták elő nagy sikerrel a Diótörő dramatizált változatát.

4 tanulónk: Metzger Enikő, Tóth Sára, Marján Gyöngyi, Török Balázs kiváló tanulmányi eredményéért és közösségi munkájáért kapott kitüntetést Rákóczi jelvényt.

A tantestület döntése alapján az idei évben Rákóczi Emlékérem kitüntetést kapott iskolánk igazgatója, Marótiné Horváth Gizella eredményes és emberközvetítő vezetői tevékenységéért.

Már hagyományává vált, hogy vendégül látjuk iskolánkban az 50 éve végzett „erdőaljas” diákokat is a Rákóczi-napon. Számos fotó beszédesebb képet mutat bármely beszámoló helyett arról, milyen örömmel fogadták vendégeink meghívásunkat.

Március 28-án az iskola tanulói kirándulást tettek Rákóczi nyomában. A rövid tavaszi szünet után újult erővel készülünk a tanév utolsó szakaszára tervezett programok végrehajtására.

A Rákóczi-jelvény kitüntetettjei (balról jobbra) Metzger Enikő, Tóth Sára, Marján Gyöngyi, Török Balázs.

Az eredményes tanuláson kívül lesz „fordított nap”, költészet napi műsor a Népházban (április 11. péntek 16 óra), angol nyelvi tábor, angol szalon, anyák napi műsorok, kihívás napi sportversenyek, gyermeknapi rendezvények, „bentalvás”, erdei iskola. A jól megérdemelt pihenés egy-egy állomása lehet nyáron Balatonszabadi-Sóstón szervezett iskolai táborozáson vagy a kenutáborban való részvétel.

Molnár Géza

A szépsége volt a veszte

Döbbenetes kép fogadta a Tábor-hegy kőtarajánál kirándulókat. Abol tavaly háborítatlanul nyílt a leánykőkörcsin, most friss földkupacok jelezték helyüket. Vagy 15 tövet ástak ki gyökerestől. A Guckler Károly-sétány melletti napsütötte réten ugyanez történt a kékeslila virágú, a tavaszi fagyok ellen finom szőrözettel védekező védett növényvel.

A leánykőkörcsin hozzáért az erdőjárók szívéhez. Olyannyira jellegzetes növénye a Hegyvidéknek, hogy Stollmayer Ákosné az „*Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!*” c. sorozatának legelső cikkében írta le az ÓHEGY-HÍREK 2002 márciusi számában: „...Fontos, hogy ne szedjük le a feltűnően szép, rövid életű virágait. ...Igen megrítkult a hegyen, mert a kirándulók könnyen nyúlnak utána, de már a busz megállóiig sem viszik el elhervadt virágait. Kiánsni nemcsak tilos, de értelmetlen sincs, mert a mélyre batoló gyökértörzset nem tudjuk kiszedni...”

Kultúrtörténeti érdekességként megjegyzi, hogy: „*Magyar nevében a kők szó rejtőzik, amely kék színt jelent. Eurázsiai elterjedésű révén lehet, hogy őseink a faj ismeretét a török népekkel való korai találkozás idejéből hozták hazánkba.*”

Aki ásóval ment az erdőbe, biztos híján volt mindannak, ami az erdőt szerető ember szívét melengeti. A védett növények eszmei értéke, ez esetben – 10 000 Ft – sem volt ezek szerint visszatartó erő. A faiskola is valami kerülendő görcsöt jelenthet emberünk életében, mert ezek szerint nem tudja, hogy a fás- és lágyszárú növények iskoláztatását a többszöri átültetés jelenti. Mindezt azért teszik, hogy jó alaposan az edényt kitöltve, a legvédtelenebb, hajszálvékony gyökérszöröket is megtartva a teljes gyökérzet megerősödjön, kitöltse a cserepet. Ezzel lesz esélye az ültetésnek. Vajon mi történhetett a leánykőkörcsin mélyen a kövek közé húzódó gyökérzetével?

Nincs olyan épeszű kertész, aki éppen virágzaskor akarna kiánsni, átültetni egy növényt. Hi-

szén ebben az életszakaszában a legvédtelenebb: nem a túlélés, hanem a nektártermelés, a rovarok csalogatása a legfőbb feladata a szaporodás érdekében.

Azon kívül, hogy kellőképpen kimérgelődjük magunkat, mit tehetünk?

Sokat. Először is féljen, aki gonosz! Ne nekem legyen „zsenánt”, ha rá kell reccsentenem valakire, aki éppen pusztítja természeti örökségünket. Addig érdemes kiánsni védett növényeket, amíg lesz vevőjük. Ne vegyünk a piacon „bizonytalan” eredetűeket!

PZS

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Bridzs klub hírei

Ebben a hónapban többen érdeklődtek a klubunk iránt, mint a korábbiakban. Általában a létszám nem éri el a 40 főt, februárban azonban meg is haladta azt. A Bridzs Fesztivál Amatőr Csapatversenyén két csapatunk képviselt bennünket, ahol a Kovács Bözse-Fehér Krisztina, és Bánlaki Csaba-Harkai Csaba csapat a második helyet szerezte meg, minimális egy pontos lemaradással.

Második csapatuk Raksányi György-Csejdi Gábor, Lovász Marietta-Mátyás Károly az ötödik helyen végeztek. Gratulálunk!

A pezsgő parti eredménye: 1. Bánlaki Csaba-Harkai Csaba, 2. Lovász Marietta-Fehér Krisztina 3. Minarik Attila-Rabin László.

Folytatjuk a 2007. évi győztesek bemutatását.

A 2007. évi összesített harmadik helyezett Kovács Bözse-Fehér Krisztina.

Mint a képen is látszik, ők barátnők, akik nem szeretnek magukról beszélni. Helyettük vagyok kénytelen én elmondani, hogy a klubban ők képviselik a következő generációt (hozzám képest). Játékuk folyamatosan fejlődik. Ehhez hozzájárul az évenkénti bridzs tábor, melynek alapító tagjai. A tábor hagyományai szerint évente egy-egy hetet töltünk együtt állandó bridzseléssel. Bizonyára szeretnek a klubba járni, és mi is szeretjük, hogy idejárnak.

Kiss Kati

Öt nap Szlovéniában

Utunkat az ország északi területeire vesszük, a tengerparton ugyanis már sokan jártak közülünk. Megtekintjük az egykori magyar területeket a Muravidéket, a fővárost. Utazunk a Júlia Alpokba, a Triglav Nemzeti parkba, és felkeresünk néhány igen szép, történelmi városkát. A tervezett útirány:

1. Budapest, Lendva, Bántornya, Muraszombat, Mártonhely, Maribor
2. Muta, Dravograd, Velenje, Rinka vízesés, Kranj, Radovljica
3. Kranjska Gora, Trenta, Soca (Isonzó völgy), Radovljica
4. Bled, Bohinji tó, Radovljica
5. Skofja Loka, Ljubljana, Ptuj, Ormoz, Budapest.

Május 24-én, szombaton reggel indulunk 30 fős busszal, és május 28-án, szerda este érkezőnk haza. A radovljicai szállás még nem vég-

leges, ezért az utazás költsége is csak becslés, azaz 70 000 Ft, amely nem tartalmazza a belépőjegyek árát.

Jelentkezni lehet április 14-től, 30 000 Ft előleg befizetésével. Aki részvételi szándékát jelzi Billein Zsuzsának a 30-485 0379 vagy a 430 1326 telefonszámok valamelyikén, vagy az egyesulet@ohegy.hu e-mail címen, folyamatos értesítést kap a részletekről.

(Vezetőség)

WEBLAP KARBANTARTÁSÁHOZ SEGÍTSÉGET KÉRÜNK.

Tel.: 30-230 6994

(Aki korábban jelentkeztek hívjanak újra, mert hiba miatt címük elveszett.)

Teremhasználat a Népházban

Egyesületünk gyakran adja használatba a Népház termeit. Vannak, akik egyszeri alkalommal veszik igénybe, vannak, akik hetente rendszeresen.

A 80 m²-es Nagyterem a rendezvény jellegetől, illetve berendezésétől függően 80-150 fő befogadására alkalmas.

A 36 m²-es Kisterem, a belső falán a táncosok számára végig tükörrel, táncoktatásra, tornaórák megtartására, és más kisebb összejövetelek megrendezésére igen alkalmas. Ezt a termet mi gyakran „tükörterem”-nek is nevezzük.

A közel 40 m²-es másik kisterem, az ún. „felső kisterem” előadások, tárgyalások, kiállítások megtartására kiválóan alkalmas. A termet gyak-

ran névnaposok, születésnaposok veszik igénybe családi találkozójukhoz. Használható a kert is, amely kellemesen kapcsolódhat a belső termekben zajló rendezvényekhez, de szabadtéri foglalkozásokra önállóan is berendezhető.

A terem használata esetén szerződést kötünk és rezsihozzájárulást kérünk. Az összeg valóban hozzájárulás az épület fenntartásához, közüzemi díjak kifizetéséhez, könnyítve ezzel az Egyesület anyagi gondjait. Ezt tagjaink is fizetik, ha a termeket saját célra használják.

Az időbeosztás és a hozzájárulás mértéke után érdeklődni lehet Billein Zsuzsánál a 30-485 0397 telefonszámon.

Elnökség

Feltörték a kocsimat!

Olvasói levél

Március 18-án, kedden délután, a hosszúház előtti parkolóban ismeretlen tettesek betörték a kocsim jobb hátsó ablakát, és az ülésről kiemelték az Óhegy-hírek márciusi számát. Szerencsére a sebáltó mellett felejtett digitális fényképezőgépem nem kellett.

Míg a lányomat vártam, a parkoló melletti szemétkosárban megtaláltam a lapot, de ki volt belőle tépve a címlapfotó.

Kedves Szerkesztők! Lehet, hogy ez az Önök lelkét simogatja, de az enyémet nem.

Majd egy hétre került, míg a kocsni márkájához illő üveget találtam, addig nylonablakkal közlekedtem.

Kérem, figyelmeztessék olvasóikat, aki nem akar hasonló helyzetbe keveredni, ne hagyjon az ülésen Óhegy-híreket, különösen ne a márciusi számot.

H. L.

Állandó programok a Táborhegyi Népházban 2008. április

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Társastánc felnőtt	hétfő	20.00–21.30 h
Társastánc junior	szerda	16.30–18.00 h
Pilates torna	hétfő, csütörtök	8.00– 9.30 h
Bridzs Klub	szerda	18.00–22.00 h
Női torna	kedd, csütörtök	18.00–19.00 h
Hastánc	szerda	18.00–20.00 h
Jóga	hétfő	18.00–20.00 h
Baba–Mama Klub	szerda	10.00–11.00 h
Zenebölcső	kedd	10.45–11.45 h
Férfi torna	kedd, csütörtök	19.30–20.30 h

Sáringér Kálmán önkormányzati képviselő fogadóórát tart minden hónap első keddjén, 17.00–18.00 h.

Egyesületi Iroda nyitva tartása: hétfőn 10.00–13.00 h, kedden 16.00–20.00 h. A hét többi napján előre egyeztetett időpontban: 30 485 0397 Billein Zsuzsanna.

Gondnok: Tóthné Évi, telefon: 430–1326, bejárat a Táborhegyi Népház udvara felől.

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztők: Cseresznyák Veronika, Jármayné Tatar Judit,
Mohácsi Miklós, Piroch Zsuzsa, Szász Kálmán,
Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület. Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petít Typo Bt. Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.
Megjelenik: 3000 példányban

INGATLANBANK ÓBUDA HEGYVIDÉK
INGATLANIRODA

ÓBUDA HEGYVIDÉK INGATLANIRODA
Bízzon meg több, mint 5 éves szakmai tapasztalatunkban
amit **KIZÁRÓLAG** az ÓBUDA HEGYVIDÉKI
ingatlanok forgalmazásával szereztünk meg!
Tel: 240-8018 e-mail: obudahegyvidek@ingatlanbank.hu

Sági Magdolna
Ingatlanbróker
06 70 456 0030

Iroda: Farkastorki út 1. 06 70 456 1030

Pálincás Gergő
Irodavezető
06 70 456 1030

Nyitva tartás: H-P 10-18h-ig

Új építési 5 lakásos társasház
a Táborhegy egyik csendes utcájában
ÚJ PROJEKT!
Sági Magdi 06 70 456 0030

ATáborhegyi lakóparkban eladó
egy 63 nm-es KERTKAPCSOLATOS
igényesen kialakított lakás
Ár: 30,9 MRt + garázs
Pálincás Gergő 70 456 1030

Raffi konyhája házhoz megy!

Kóstolják meg
házas ételünket!

240 9790, 70-277 9451, 20 983 1492

Csókavár

Ingatlanközvetítő Bt.

**keres és kínál
házakat,
telkeket, lakásokat
a hegyen
és a síkságon.**

Keressék Seres Erikát!

Telefon: 06-30-442-1199,
e-mail: laborc2000@axelero.hu
www.csokavaringatlan.hu

Számítógépes oktatás

a Táborhegyi Népházban,
**mindenkinek,
korhatár nélkül.**

Internet-használat,
digitális képfeldolgozás.
(Alapfokú PC-ismeretek
elegendők.)

Jelentkezés:
Billein Zsuzsanna
30-485 0397

ALAKFORMÁLÁS ZSÍRLESZÍVÁS

**MŰTÉT
NÉLKÜL**

ultrahanggal
(férfiaknak is)

06-20-981-2474

KERTÉSZETI
webáruház nyílt a HEGYEN!

V.31

1037 Bp., Jablonka út 51.

Tel./fax: 250-4557, mobil: 0620 934-2740

Látogasson el internetes oldalunkra!

www.V31.hu